

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316200761
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2316200761.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou HOSTŤOVECKOU, v právnej veci žalobcu: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom 816 43 Bratislava - Staré Mesto, Špitálska 4-6, IČO: 00 681 156, zast.: Martin Pavle, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 4, IČO: 36 860 450, proti žalovanému: X.. S. Q., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX H. I. č. XXXX, zast.: JUDr. Ľubomír Hlbočan, advokát so sídlom 831 03 Bratislava, Vajnorská 20, IČO: 31 772 854, o zaplatenie 49 790,88 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 49 790,88 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 6. 4. 2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v časti úroku z omeškania za deň 5.4.2016 zamietá.

III. Súd konanie v časti úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 49 790,88 eura od 17. 6. 2015 do 4. 4. 2016, a ďalej vo výške 3,05 % ročne zo sumy 49 790,88 eura od 5. 4. 2016 do zaplatenia, zastavuje.

IV. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Galanta, súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 1344,- eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Galanta, súdny poplatok za podaný odpor voči platobnému rozkazu vo výške 1344,- eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21. 1. 2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 49 790,88 eura s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy od 17. 6. 2015 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril s neziskovou organizáciou Domov na pol ceste, n.o., Horné Saliby 1195, 925 03 Horné Saliby, IČO: 36084301 (ďalej len „nezisková organizácia“), v mene ktorej konal žalovaný, dňa 28. 5. 2007 Zmluvu o poskytnutí

finančných prostriedkov k projektu č. J.-X XX/XXXX - kapitálové výdavky podľa § 2 ods. 1 písm. b) Výnosu MPSVR SR zo 14. 12. 2005, č. XXXX/XXS-X. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MPSVR, reg. č. XXXX/XX-XV/X (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy a za podmienok dojednaných v zmluve žalobca poskytol žalovanému dňa 5. 6. 2007 nenávratný finančný príspevok vo výške 1 500 000,- Sk, t. j. 49 790,88 eura. V zmysle článku III bod 5.2 zmluvy sa nezisková organizácia zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnutý finančný príspevok použitý v rozpore so zmluvou v prípade odstúpenia zo strany žalobcu. Nezisková organizácia porušila zmluvnú povinnosť podľa článku II bod 12 zmluvy, podľa ktorého sa zaviazala predmet zmluvy uviesť do prevádzky najneskôr do deviatich mesiacov odo dňa, v ktorom bol finančný príspevok poskytnutý na jeho účet. V zmysle článku III bod 5 písm. b) zmluvy poskytovateľ môže odstúpiť od tejto zmluvy predovšetkým v prípade najmä: b) ak prijímateľ podstatným spôsobom poruší zmluvné povinnosti podľa tejto zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že nezisková organizácia porušila svojim konaním zmluvné povinnosti podstatným spôsobom, žalobca listom zo dňa 28. 1. 2010 (č. spisu: XXXX/XXXX-X., č. záznamu: XXXX/XXXX) odstúpil od zmluvy a súčasne vyzval neziskovú organizáciu na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, ktoré jej boli zaslané na účet. Odstúpenie od zmluvy bolo spolu s výzvou neziskovej organizácii doručené dňa 8. 2. 2010. Podľa článku III bod 5.2 zmluvy je odstúpenie od zmluvy účinné dňom doručenia oznámenia odstúpenia od zmluvy prijímateľovi (žalovanému). Dňa 28. 1. 2010 podal žalobca na neziskovú organizáciu trestné oznámenie (č. spisu: XXXX/XXXX-X.) týkajúce sa poskytnutia a nevrátenia finančných prostriedkov vo výške 1 500 000,- Sk (49 790,88 eura) pre podozrenie zo spáchania zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona, na základe ktorého vyšetrovateľ Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava I začal dňa 11. 3. 2010 trestné stíhanie vo veci zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona. Dňa 10. 6. 2015 Okresný súd Bratislava I v konaní (č. k. 7T/97/2010 - 654) o návrhu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I na schválenie dohody o vine a treste, č. k. 2 Pv 200/10 - 41 uzatvorenej na hlavnom pojednávaní Rozsudkom rozhodol, že podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schvaľuje dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátkou Okresnej prokuratúry Bratislava I a obžalovaným X.. S. Q., na základe ktorej bol žalovaný uznávaný za vinného zo spáchania zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť i vykonateľnosť dňa 10. 6. 2015. Na základe uvedeného Rozsudku č. k. 7T/97/2010 - 654 bol žalobca podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V zmysle § 369 odsek 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov má žalobca právo žiadať úroky z omeškania. Nakoľko výška úrokov z omeškania nebola zmluvnými stranami dohodnutá, žalovaný je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe 8,05 % ročne odo dňa 17. 6. 2015 až do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne a to dňa 18. 4. 2016. Žalobný nárok neuznal s odôvodnením, že žalovanú sumu má žalobca vymáhať od neziskovej organizácie. Žalovaný ďalej uviedol, že má vedomosť, že nezisková organizácia tieto finančné prostriedky investovala do nehnuteľnosti patriacej obci Matúškovo a že tieto finančné prostriedky vymáha žalobca v konaní pred Okresným súdom v Galante, ktoré je vedené pod sp. zn. 16C/7/2009. Sám žalobca uviedol, že v právnom vzťahu bol s neziskovou organizáciou, s ktorou uzavrel zmluvu, od tejto zmluvy neskôr odstúpil, čo má za následok, že účastníci zmluvy si majú vrátiť poskytnuté plnenie z právneho úkonu, ktorý takto zanikol odstúpením od počiatku. Jedna vec je, že žalovaný bol odsúdený za trestný čin ako fyzická osoba a druhou vecou je vrátenie prostriedkov poskytnutých žalobcom neziskovej organizácii, ktoré musí žalobca usporiadať s touto právnickou osobou. Preto žiadal žalobu voči žalovanému zamietnuť, pretože smeruje voči osobe, s ktorou nie je žalobca v žiadnom právnom vzťahu.

3. Na uvedené podanie reagoval žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 25. 8. 2016. Uviedol, že Okresný súd Bratislava I v rámci trestného konania vydal dňa 10. 6. 2015 Rozsudok, č. k. 7T/97/2010 - 654, ktorým schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom a žalovaným ako obžalovaným a potvrdil, že žalovaný je vinný, že „ako osoba zastupujúca neziskovú organizáciu na základe žiadosti zo dňa 3. 1. 2007 vylákal od Ministerstva práce dotáciu vo výške 1 500 000,- Sk (49 790,88 eura) pre uvedenú neziskovú organizáciu, pričom spolu s touto žiadosťou predložil dňa 5. 1. 2007 Ministerstvu aj sfaľovanú Zmluvu o nájme a predkupnom práva nehnuteľností, ktorú mal ako zástupca neziskovej organizácie ako nájomcom dňa 1. 3. 2006 v Matúškove uzatvoriť s obcou Matúškovo v zastúpení starostkou Ing. Martou Meszárosovou ako prenajímateľom a predmetom ktorej mal byť nájom nehnuteľností uvedených v tejto zmluve nachádzajúcich sa na LV č. XXXX, k ú. Matúškovo, v čase od 1. 3. 2006 do 31. 12. 2016, pričom v zmysle § 9 odsek 2 písmeno f) Výnosu Ministerstva práce, číslo XXXX/XXXX-Q. zo dňa 14. 12. 2005 nájom nehnuteľností na desať rokov bol podmienkou na poskytnutie

uvedených finančných prostriedkov, v skutočnosti ale tento nájom s obcou Matúškovo uzatvoril iba do 31. 12. 2006, resp. na základe Dodatku č. 1 k zmluve o nájme uzatvorenom dňa 6. 3. 2007 do 31. 12. 2007, rovnako predložil svoje čestné vyhlásenie zo dňa 3. 1. 2007 o tom, že nezisková organizácia nemá podližnosti voči Štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky, čo bolo tiež v zmysle § 9 odsek 2 písmeno g) Výnosu Ministerstva práce číslo XXXX/XXXX-X. zo dňa 14. 12. 2005 podmienkou na poskytnutie hore uvedených finančných prostriedkov, pričom ale v čase podania hore uvedenej žiadosti mala nezisková organizácia dlžoby na poisťovni voči Sociálnej poisťovni, následne dňa 28. 5. 2007 v Bratislave uzatvoril X.. S. Q. ako zástupca hore uvedenej neziskovej organizácie s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky v zastúpení ministerkou Ing. Vierou Tomanovou Zmluvu číslo XXXX/XX-X., na základe ktorej Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky dňa 18. 6. 2007 poskytlo finančné prostriedky vo výške 49 790,88 eura neziskovej organizácii na bankový účet číslo XXXXXXXX/XXXX, teda vylákal od iného dotáciu zo štátneho rozpočtu, ktorej poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tým značnú škodu, čím spáchal zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.“ Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10. 6. 2015. Žalovaný ako obžalovaný a odsúdený Rozsudkom vo vyššie uvedenej trestnej veci sa k skutku dobrovoľne priznal, uznal svoju vinu zo spáchania tohto trestného činu a uznal výšku škody tak, ako je uvedené v opise skutku. Žalobcovi voči žalovanému vznikol nárok na náhradu škody, nakoľko a) žalovaný sa dopustil protiprávneho konania zodpovedajúcemu trestnému činu špecifikovanému v citovanom výroku Rozsudku; b) žalobcovi vznikla škoda vo výške poskytnutej dotácie 49 790,88 eura; c) medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody existuje bezprostredná príčinná súvislosť (kauzálny nexus), nakoľko bez protiprávneho konania žalovaného by žalobcovi škoda nevznikla; d) žalovaný úmyselne zaviniel protiprávne konanie (ako vyplýva z Rozsudku). V zmysle § 193 CSP platí, že súd v občianskom súdnom konaní je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal. Ak bol žalovaný v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným a odsúdeným za skutok, ktorý je opísaný vo výrokovej časti rozhodnutia (Rozsudku) o konkrétnom konaní páchatel'a, vrátane popisu škody, ktorú svojím konaním spôsobil poškodenému (žalobcovi), majú súdy v občianskoprávnom konaní vychádzať z celého výroku o vine, teda nielen z jeho právnej, ale aj zo skutkovej časti s tým, že v rozsahu tohto výroku v akom sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, je súd v občianskoprávnom konaní právoplatným trestným rozhodnutím viazaný (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 31. 8. 2004, sp. zn. 25 Cdo 242/2004, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. 5. 2015 sp. zn. 3Co/109/2013 a Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23. 9. 2014, sp. zn. 6Co/58/2014). V občianskom súdnom konaní je teda súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou trestným zákonom (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 4. 1992, sp.zn. 2Cz 16/92). Žalovaný namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaný účelovo zamieňa nárok na vrátenie dotácie vzniknutý na základe odstúpenia od Zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov a nárok na náhradu škody. Ide pritom o dva samostatné nároky, ktoré majú rozdielne podmienky vzniku i existencie. V prejednávanej veci je uplatňovaný nárok na náhradu škody (nie nárok na vrátenie dotácie). Podmienky jeho existencie sú riadne dané a preukázané. Preto hmotnoprávne povinným subjektom, a tým aj pasívne vecne legitimovaným je žalovaný. Rovnako v zmysle Rozsudku bol uznaný vinným a odsúdený za spôsobenie škody práve žalovaný (a nie Domov na pol ceste n.o.). V trestnom konaní bolo preukázané a trestným Rozsudkom potvrdené, že škodu žalobcovi spôsobil svojim konaním žalovaný. K skutku sa žalovaný (sám za seba) dobrovoľne priznal a uznal svoju vinu, pričom uznal aj výšku spôsobenej škody tak, ako bola uvedená v opise skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba voči žalovanému. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že priamo vo výrokovej časti Rozsudku sa konštatuje, že žalovaný svojim konaním spôsobil žalobcovi značnú škodu.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán a oboznámením sa s listinnými dôkazmi - Zmluvou o poskytnutí finančných prostriedkov k projektu č. J.-X XX/XXXX kapitálové výdavky podľa § 2 ods. 1 písm. b) Výnosu MPSVR SR zo 14. decembra 2005 č. XXXX/XXXX-X. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MPSVR SR; Rozsudkom Okresný súd Bratislava I zo dňa 10. 6. 2015 pod č. k. 7T/97/2010 - 654; vyjadrením súdneho exekútora JUDr. Szalayovej zo dňa 24. 8. 2016. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi súd konštatuje, že žalobca uzatvoril s neziskovou organizáciou Domov na pol ceste, n.o., Horné Saliby 1195, 925 03 Horné Saliby, IČO: 36084301 (ďalej len „nezisková organizácia“), v mene ktorej konal žalovaný, dňa 28. 5. 2007 Zmluvu o poskytnutí finančných prostriedkov k projektu č. J.-X XX/XXXX - kapitálové výdavky podľa § 2 ods. 1 písm. b) Výnosu MPSVR SR zo 14. 12. 2005, č. XXXX/XXS-X. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MPSVR, reg. č. XXXX/XX-XV/X (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy a za podmienok dojednaných v zmluve žalobca poskytol žalovanému dňa 5. 6. 2007 nenávratný finančný príspevok vo výške 1 500 000,- Sk, t. j. 49 790,88 eura. Od uvedenej zmluvy podľa čl. III bod 5 Zmluvy žalobca odstúpil listom zo dňa 28. 1. 2010, následne malo dôjsť k vráteniu financií, čo sa nestalo, a tak došlo k ich vymáhaniu exekučne; exekučným titulom bol platobný rozkaz vydaný tunajším súdom pod č.k. 21Rob/22/2013 zo dňa 19. 4. 2013. Uvedená pohľadávka však nie je vymožiteľná, ako to vyplýva z vyjadrenia súdneho exekútora JUDr. Szalayovej zo dňa 24. 8. 2016 (EX 112/2014).

6. Okresný súd Bratislava I v rámci trestného konania vydal dňa 10. 6. 2015 Rozsudok, č. k. 7T/97/2010 - 654, ktorým schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom a žalovaným (v trestnom konaní obžalovaný) a to tak, ako je to podrobne opísané v bode 3. tohto odôvodnenia. Súd má teda za jednoznačne preukázané, že žalovaný spôsobil žalobcovi značnú škodu, čím spáchal zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.

7. Na pojednávaní konanom dňa 25. 10. 2018 žalovaný uviedol, že čo sa týka žalovaného nároku, tento neuznáva a vznáša námietku premičania, nakoľko žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní, pričom bol odkázaný na občiansko-právne konanie a takúto žalobu nepodal včas. Zároveň vzniesol námietku res iudicata, resp. prekážku litispendencie. Čo sa týka res iudicata, do spisu na č. I. 157 založil žalobu podanú na tunajší súd dňa 24. 1. 2013, pod sp. zn. 21Rob/22/2013, kde žalobca žaloval tú istú pohľadávku, ktorý si uplatnil proti Domovu na polceste n.o., v ktorej veci aj bol vydaný platobný rozkaz. Zároveň táto podaná žaloba predchádza žalobu v tomto konaní, preto sa jedná aj o prekážku litispendencie.

8. Na uvedené reagoval žalobca tým, že čo sa týka námietky premičania, nesúhlasí s právnou argumentáciou žalovaného, nakoľko počas trestného konania došlo k spočívaniu premičacej doby, pri úmyselných trestných činoch sa náhrada škody navyše premičuje v 10-ročnej premičacej dobe, ktorá neuplynula. Navyše, žaloba v tomto konaní bola podaná do 6-tich mesiacov od právoplatného skončenia trestného konania, počas ktorých sa so žalovaným snažil žalobca dohodnúť na náhrade škody. Čo sa týka námietky res. iudicata, či prekážky litispendencie, poukázal na to, že v konaní 21Rob/22/2013 bola žalovaným iná osoba, ako je žalovaný v tomto konaní a zároveň v konaní 21Rob/22/2013 si žalobca uplatňoval vrátenie dotácie v dôsledku odstúpenia od zmluvy, kdežto v tomto konaní si uplatňuje náhradu škody. Z uvedeného preto vyplýva, že nielenže konania neprebíhali medzi tými istými stranami, ale ani predmet konania nebol totožný. Uvedená námietka preto nemá oporu v zákone. Navyše, s poukazom na § 153 CSP, k prostriedkom procesnej obrany došlo oneskorene, v rozpore s týmto ustanovením, nakoľko toto konanie prebieha už 2 a pol roka a doposiaľ takáto procesná obrana nebola uplatnená. Preto ju žalobca považoval za účelovú.

9. Podľa § 159 CSP, Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

10. Konanie sa začína doručením žaloby. Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Inak povedané, nemôže o tom istom spore (o spore rovnakého žalobcu a žalovaného o zaplatenie rovnakej sumy z toho istého titulu) súčasne prebiehať viac súdnych konaní a prednosť má to konanie, ktoré začalo skôr. Prekážka začatého konania, tzv. prekážka litispendencie, je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania. Ak teda už na súde (ktoromkoľvek) prebieha konanie tých istých strán, týkajúce sa tej istej právnej veci (totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje), súd konanie, ktoré začalo na základe neskôr podanej žaloby, zastaví. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t. j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach

a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

11. Podľa § 230 CSP, Ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to teda prekážku právoplatne rozhodnutej veci, t. j. prekážku rei iudicatae alebo res iudicata a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastaví. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán už skončeného konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t. j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

13. Podľa § 100 ods. 1 a ods. 2 veta prvá OZ, (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 106 ods. 1 a 2 OZ, (1) Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

(2) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 veta prvá OZ, Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

14. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2. Podobne je to aj v prípade, ak by ešte boli dané podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, ale už by uplynula objektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba totiž môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním; b) vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Za škodu bude obvykle zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich) a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba. Právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nedbanlivosti alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. V týchto prípadoch objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, t. j. od škodnej udalosti. Námietku premlčania možno uplatniť v prípade, keď poškodený v premlčacej dobe nárok neuplatnil na príslušnom orgáne, t. j. predovšetkým na súde. Ak bola škoda spôsobená protiprávnym úkonom, ktorý

zároveň naplnil skutkovú podstatu určitého trestného činu, právo zo zodpovednosti za škodu možno uplatniť aj v trestnom (adhéznom) konaní. Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo na inom príslušnom orgáne, premlčacia doba počas konania neplynie, a to za predpokladu, že veriteľ v konaní riadne pokračuje. Význam zastavenia premlčania spočíva v tom, že počas riadneho pokračovania v konaní sa premlčacia doba nemôže skončiť. Uplatnením práva s uvedenými dôsledkami nie je jeho uplatnenie len voči dlžníkovi, hoci aj doporučeným listom. Právo je uplatnené včas, t. j. v premlčacej dobe, ak návrh na začatie konania (žaloba) dôjde súdu najneskôr v posledný deň premlčacej doby. Nestačí teda podať žalobu na pošte v posledný deň tejto lehoty, lebo ide o hmotnoprávnu lehotu, ktorá sa o dobu prepravy na súd alebo iný príslušný orgán nepredlžuje. Ak však posledný deň premlčacej doby pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 122 ods. 3 OZ). Uplatnením práva sa rozumie nielen uplatnenie na súde v civilnom konaní, ale aj v trestnom, priestupkovom alebo podobnom konaní. Právo v zmysle § 112 prvá veta OZ možno uplatniť najmä návrhom (žalobou) na plnenie, návrhom v rámci trestného konania podľa § 46 ods. 3 TP (v tzv. adhéznom konaní), prípadne návrhom adresovaným správneho orgánu v rámci konania o priestupku podľa § 70 zákona č. 372/1990 Zb., prípadne návrhom na iný orgán, ktorého právomoc bola založená zákonom. Počas konania na súde či inom orgáne premlčacia doba neplynie. Predpokladom spočívania premlčacej doby je, aby oprávnený (veriteľ) riadne pokračoval v začatom konaní. Účastník v konaní riadne pokračuje, ak svojimi procesnými úkonmi nebráni riadnemu priebehu konania, takže toto konanie sa môže skončiť vydaním rozhodnutia vo veci samej alebo súdnym zmierom (tzv. meritórnym skončením konania). Ak poškodený v trestnom konaní včas uplatnil (§ 43 ods. 2 TP) nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, a v konaní riadne pokračuje (§ 112 OZ), plynutie premlčacej doby sa zastaví. Ak v trestnom konaní nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, poškodený má možnosť uplatniť nárok na náhradu škody v občianskom súdnom konaní v premlčacej dobe, ktorej plynutie pokračovalo po skončení trestného konania (R 31/1974, pozri tiež R 29/1985: Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom (§ 43 ods. 2 TP) a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia doba sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie (§ 261 ods. 3 ZP). Po skončení trestného stíhania (porov. § 12 ods. 9 TP), v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyrozumený o skončení stíhania, plynutie premlčacej doby pokračuje.).

15. Vzhľadom na uvedené odôvodnenie v bodoch 9. až 14. tohto odôvodnenia súd konštatuje, že námietky vznesené žalovaným boli neopodstatnené. Keďže konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 21Rob/22/2013 a 17C/29/2016 nie sú konania vedené medzi tými istými stranami a zároveň sa nejedná ani o ten istý predmet konania (kým konanie sp. zn. 21Rob/22/2013 prebiehalo medzi žalobcom Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR a žalovaným Domov na pol ceste n.o. a predmetom konania bolo zaplatenie sumy 49 790,88 EUR s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 49 790,88 eura od 24. 2. 2010 do zaplatenia z titulu vrátenia euro dotácií poskytnutých z bezdôvodného obohatenia, tak predmetom tohto konania sp. zn. XXC/XX/XXXX je zaplatenie sumy z titulu náhrady škody spôsobenej úmyselným trestným činom a žalovaným je X.. S. Q.). Vzhľadom k tomu sa nejedná ani o prekážku litispendencie, ani o res iudicata (pozri body 10. a 12. tohto odôvodnenia). Čo sa týka námietky premlčania, s poukazom na odôvodnenie uvedené v bode 14. tohto odôvodnenia, súd konštatuje, že žalobca sa o škodu a o tom, kto za ňu zodpovedá objektívne dozvedel až právoplatnosťou trestného rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. 6. 2015, č. k. 7T/97/2010 - 654, t. j. až dňa 10. 6. 2015. Subjektívna 2-ročná premlčacia doba by uplynula tak až 10. 6. 2017, pričom žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 21. 1. 2016, t. j. pred jej uplynutím. Objektívna 10-ročná premlčacia doba by uplynula za 10 rokov od škodnej udalosti, t. j. od poskytnutia dotácií vo výške 49 790,88 eura, ktoré žalobca poskytol neziskovej organizácii na základe falošných podkladov vypracovaných žalovaným a to dňa 5. 6. 2007, t. j. objektívna 10-ročná premlčacia doba by uplynula 5. 6. 2017, pričom žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 21. 1. 2016, t. j. pred jej uplynutím. Súd však poukazuje na spočívanie objektívnej premlčacej doby počas trestného konania, t. j. táto neplynula od podania trestného oznámenia až do právoplatného skončenia trestného konania vydaním rozsudku právoplatným dňa 10. 6. 2015. Hoci súdu nie je známy konkrétny dátum podania trestného oznámenia a teda začatia trestného konania, toto súd ani neskúmal, keďže premlčacia doba, ako subjektívna, tak ani objektívna, neuplynula ani v prípade, že by táto nespočívala.

16. Podľa § 193 CSP, Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu

pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

17. Vyššie citované ustanovenie CSP taxatívne vymedzuje prípady, ktoré si súd ako prejudiciálne riešiť nemôže, keď riešenie určitých otázok je len v kompetencii príslušných vnútroštátnych a medzinárodných súdov a ich rozhodnutiami je súd viazaný. Súd je tak viazaný rozhodnutím príslušných orgánov, o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt, postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ho spáchal. Z výroku o vine je pritom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu konaním páchatelia.

18. Podľa § 415 OZ, Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. V ustanovení § 420 OZ je upravená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až 437, resp. v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka (napr. § 769 až 771). Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných povinností zákonom uložených, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t. j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovo-právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. Občiansky zákonník nevymedzuje pojem zavinenie. Pri vymedzení tohto pojmu treba vychádzať z toho, že zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Príčinnou súvislosťou treba rozumieť určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť, t. j. medzi porušením právnej povinnosti, a výsledkom, t. j. škodou.

20. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Aj skutočná škoda aj ušlý zisk je majetkovou ujmu, ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu, ktorú niekto iný spôsobil poškodenému. Následky tejto majetkovej ujmy možno spravidla odstrániť peňažným plnením. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody; inak povedané v dôsledku spôsobenia škody nedošlo k zväčšeniu (rozmnoženiu) majetku, hoci sa to pri predpokladanej činnosti dalo očakávať. Ušlý zisk možno nahradiť len peňažným plnením. Naturálna reštitúcia tu neprichádza do úvahy.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí aplikoval ustanovenie § 193 CSP, v zmysle ktorého je pri svojom rozhodovaní viazaný rozsudkom trestného súdu - Okresný

súd Bratislava I zo dňa 10. 6. 2015 sp. zn. č. k. 7T/97/2010 - 654, a výrokom o vine žalovaného, a to nielen jeho právnou časťou, ale i časťou skutkovou; teda súd, vychádzajúc z výroku o vine v odcudzujúcom rozsudku ako celku, je viazaný i skutkovým opisom spáchania daného činu (zločinu), ktorý rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Tieto znaky skutkovej podstaty trestného činu boli významnými okolnosťami pre rozhodnutie o náhrade škody, z hľadiska posúdenia protiprávneho konania žalovaného a jeho zodpovednosti za vzniknutú škodu žalobcu. Vychádzajúc potom z uvedeného, je nesporné, že práve konaním žalovaného, bola žalobcovi spôsobená škoda v žalovanom rozsahu. Žalovaný tak svojím konaním naplnil všetky zodpovednostné predpoklady pre vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi, ktorej výška je nesporná.

22. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že žalobe v časti uplatnenej náhrady škody v plnom rozsahu vyhovel.

23. Zároveň súd priznal žalobcovi aj právo na úroky z omeškania.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, (1) Dlužník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Dlužník sa dostane do omeškania vtedy, ak svoj dlh nesplní riadne (t.j. nesplní všetky náležitosti ustanovené o predmete, spôsobe, mieste splnenia toho, kto mal splniť alebo komu sa malo plniť a pod.) a ak dlh nesplní včas (t.j. v určenom čase). Omeškanie dlžníka má zo zákona za následok zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, resp. ich doplnenie novými právami a povinnosťami. V dôsledku omeškania dlžníka dochádza zo zákona k zmene obsahu právneho vzťahu bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zaviniť, alebo nie. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať úroky z omeškania, pokiaľ nie je ustanovená povinnosť zaplatiť poplatok z omeškania. Pokiaľ ide o výšku úrokov a poplatku z omeškania, Občiansky zákonník odkazuje na vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. Úroky z omeškania sa platia až do zániku pohľadávky splnením (§ 559).

26. Podľa § 3 cit. nar. nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 563 OZ, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

28. Ustanovenie § 563 OZ sa týka tých prípadov, keď čas splnenia nebol určený žiadnym z uvedených spôsobov. Právo určiť čas plnenia má podľa tohto ustanovenia veriteľ. Ak čas splnenia nebol dohodnutý a nebol daný ani na voľbu dlžníka, veriteľ môže kedykoľvek, hoci aj na druhý deň po uzavretí zmluvy, vyzvať dlžníka, aby plnil. Dlužník je povinný predmet záväzku splniť v nasledujúci deň po obdržaní výzvy (upomienky). V tom prípade platí na splnenie čas, ktorý určil veriteľ vo svojej výzve dlžníkovi. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, podľa ustanovenia § 563 treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému (R 27/1977). Žaloba bola žalovanému doručená dňa 4. 4. 2016 a teda žalovaný mal plniť dňa 5. 4. 2016. Keďže žalovaný neplnil, dňom 6. 4. 2016 sa dostal do omeškania.

29. Ku dňu 6. 4. 2016, bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky určená vo výške 0 % p.a., potom úrok z omeškania k uvedenému dňu bol 5 % p.a.

30. Súd priznal žalobcovi (okrem priznanej istiny) úroky z omeškania vo výške 5 % p.a. od 6. 4. 2016 (výrok I.) a za deň 5. 4. 2016 takto uplatnené úroky z omeškania zamietol ako nedôvodné (výrok II.), čo však predstavuje veľmi nepatrný neúspech žalobcu v konaní vzhľadom k celej uplatnenej sume. V

prepočte sa jedná o sumu 6,82 eura, čo vzhľadom k celkovej žalovanej sume je nepatrná výška dlžnej sumy, ktorú súd zamietol.

31. Súd konanie čiastočne zastavil (výrok III.) v časti úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 49 790,88 eura od 17. 6. 2015 do 4. 4. 2016, a ďalej vo výške 3,05 % ročne zo sumy 49 790,88 eura od 5. 4. 2016 do zaplatenia, nakoľko žalobca na pojednávaní konanom dňa 25. 10. 2018 v tejto časti žalobu vzal späť, pričom žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím. Súd potom rozhodol s poukazom na § 145 ods. 2 veta druhá CSP. Zastavujúca časť je podľa § 256 ods. 1 CSP pre účely priznania náhrady trov konania neúspechom žalobcu, avšak tento neúspech je nepatrný, nemal vplyv na rozhodnutie o výške istiny, ktorá tvorí predmet sporu a ktorá v celosti bola žalobcovi priznaná.

32. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol vo výroku IV. tohto rozsudku podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Keďže v danom prípade bol žalobca takmer plne úspešný, súd mu priznal plnú náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré mu vznikli. Súd považoval za spravodlivé rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, nakoľko podstatou sporu bolo zaplatenie istiny, ktorá v celosti bola žalobcovi priznaná, pričom príslušenstvo, vzhľadom na výšku žalovanej sumy, tvorí nepatrnú časť konania. Súd bral do úvahy aj okolnosti, pre ktoré bola poddávaná žaloba. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP.

33. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

34. V závere dáva súd do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

35. O povinnosti žalovaného zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Galanta, súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 1344,- eur, súd rozhodol (výrok V.) podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon).

36. Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona, (2) Ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona, Od poplatku sú oslobodení: a) Slovenská republika, štátne rozpočtové organizácie, štátne účelové fondy, právnická osoba vykonávajúca konsolidáciu pohľadávok verejného sektora, Slovenský pozemkový fond pri úkonoch a konaniach, ktoré vykonáva v mene Slovenskej republiky, a Sociálna poisťovňa.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona, Poplatková povinnosť vzniká: g) v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa § 6 ods. 1 veta prvá zákona, Sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa § 7 ods. 1 veta prvá zákona, Pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu.

Podľa § 7 ods. 11 zákona, Základ poplatku sa zaokrúhľuje na celé euro nadol.

Podľa § 7a písm. a/ zákona, Vypočítaný poplatok sa zaokrúhli s presnosťou na eurocenty tak, že ak suma prevyšujúca celé číslo je a) menšia ako 50, poplatok sa zaokrúhli na celé euro nadol.

Podľa § 8 ods. 4 zákona, Ostatné poplatky sú splatné do troch dní po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa uložila povinnosť zaplatiť poplatok.

Podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, Zo žaloby alebo z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, sa platí súdny poplatok vo výške 6 % z ceny (z úhrady) predmetu konania, najmenej však 16,50 eura, najviac 16 596,50 eura.

37. Žalobca je v konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona a keďže bol žalovaný v konaní neúspešný, je povinný zaplatiť súdny poplatok podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona. Žalovaný bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov Uznesením súdu zo dňa 5. 8. 2016 pod č. k. XXC/XX/XXXX - XX a to vo výške 55 %, t. j. je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 45 %. Súdny poplatok je 6 % zo sumy 49 790,- eur (§ 7 ods. 1 a 11), t. j. 2987,40 eura, ktorý sa podľa § 7a písm. a/ zákona zaokrúhli na poplatok vo výške 2987,- eur. Keďže žalovaný je povinný z dôvodu čiastočného oslobodenia zaplatiť súdny poplatok vo výške 45 %, takto vypočítaný súdny poplatok je potom 1344,- eur.

38. O povinnosti žalovaného zaplatiť Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Galanta, súdny poplatok za podaný odpor voči platobnému rozkazu (výrok VI.) vo výške 1344,- eur, súd rozhodol podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov účinného ku dňu podania odporu voči platobnému rozkazu, t. j. 18. 4. 2016 (ďalej len zákon).

39. Podľa poznámky č. 5 veta druhá k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, sa podľa položky 1 písmena a) platí poplatok podľa rovnakej sadzby za námietky v zmenkovom a šekovom konaní, za odpor proti platobnému rozkazu, za odpor proti európskemu platobnému rozkazu, ak súd námietky nezamietol alebo odpor neodmietol. Aj v čase podania odporu platilo, že zo žaloby alebo z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, sa platí súdny poplatok vo výške 6 % z ceny (z úhrady) predmetu konania, najmenej však 16,50 eura, najviac 16 596,50 eura. Preto za podaný odpor, ktorý žalovaný podal voči vydanému platobnému rozkazu, sa platí rovnaký súdny poplatok, ako za podanú žalobu, taktiež s prihliadnutím na čiastočné oslobodenie žalovaného od platenia súdnych poplatkov. Pre výpočet poplatku platí odôvodnenie uvedené v bode 37. tohto odôvodnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.